29. solicită Comisiei să prezinte Parlamentului un raport anual cu privire la punerea în aplicare a politicii UE privind guvernanța fiscală, începând cu octombrie 2010;

*

* *

30. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și guvernelor și parlamentelor statelor membre.

Egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2009

P7_TA(2010)0021

Rezoluția Parlamentului European din 10 februarie 2010 referitoare la egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană – 2009 (2009/2101(INI))

(2010/C 341 E/08)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 2 și articolul 3 alineatul (3) al doilea paragraf din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) și articolul 157 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere articolul 23 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene,

— având în vedere raportul Comisiei din 27 februarie 2009 privind egalitatea între femei și bărbați – 2009 (COM(2009)0077),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 7 iunie 2000 intitulată „Către o strategie-cadru comunitară în materie de egalitate între bărbați și femei (2001-2005)" (COM(2000)0335) și rapoartele anuale ale Comisiei privind egalitatea între femei și bărbați în Uniunea Europeană 2000, 2001, 2002, 2004, 2005, 2006, 2007 și 2008 (respectiv, COM(2001)0179, COM(2002)0258, COM(2003)0098, COM(2004)0115, COM(2005)0044, COM(2006)0071, COM(2007)0049 și COM(2008)0010),

— având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformare) ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 19 februarie 2009 referitoare la economia socială ([2]),

— având în vedere Comunicarea Comisiei din 3 octombrie 2008 intitulată „O mai bună echilibrare a vieții profesionale cu cea privată: mai mult sprijin pentru concilierea vieții profesionale cu viața privată și cu viața de familie" (COM(2008)0635),

— având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind aplicarea principiului egalității de tratament între bărbații și femeile care desfășoară o activitate independentă și de abrogare a Directivei 86/613/CEE (COM(2008)0636), prezentată de către Comisie la 3 octombrie 2008,

([1]) JO L 204, 26.7.2006, p. 23.
([2]) Texte adoptate, P6_TA(2009)0062.

Miercuri, 10 februarie 2010

— având în vedere propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 92/85/CEE a Consiliului privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și a sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (COM(2008)0637), prezentată de către Comisie la 3 octombrie 2008,

— având în vedere raportul Comisiei din 3 octombrie 2008 intitulat „Punerea în aplicare a obiectivelor de la Barcelona privind structurile de îngrijire a copiilor de vârstă preșcolară" (COM(2008)0638),

— având în vedere ratificările Convenției Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane (STCE nr. 197),

— având în vedere Cadrul de acțiuni privind egalitatea între sexe adoptat de partenerii sociali europeni la 22 martie 2005,

— având în vedere Convenția Națiunilor Unite privind eliminarea tuturor formelor de discriminare față de femei (CEDAW) din 1979,

— având în vedere Pactul european pentru egalitatea între sexe, adoptat de către Consiliul European la 23 și 24 martie 2006,

— având în vedere Rezoluția sa din 26 noiembrie 2009 referitoare la eliminarea violenței împotriva femeilor ([1]),

— având în vedere Rezoluția sa din 24 octombrie 2006 referitoare la imigrația femeilor: rolul și locul femeilor imigrante în Uniunea Europeană ([2]),

— având în vedere Rezoluția sa din 25 noiembrie 2009 referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu – Un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor – Programul de la Stockholm ([3]),

— având în vedere Rezoluția sa din 13 martie 2007 referitoare la o foaie de parcurs pentru egalitatea între femei și bărbați (2006-2010) ([4]),

— având în vedere Comitetul consultativ pentru egalitatea de șanse între femei și bărbați și avizul său privind diferențele de remunerare între femei și bărbați, adoptat la 22 martie 2007,

— având în vedere Rezoluția sa din 3 septembrie 2008 referitoare la egalitatea între femei și bărbați – 2008 ([5]),

— având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 18 noiembrie 2008 conținând recomandări către Comisie privind aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei ([6]),

([1]) Texte adoptate, P7_TA(2009)0098.
([2]) JO C 313 E, 20.12.2006, p. 118.
([3]) Texte adoptate, P7_TA(2009)0090.
([4]) JO C 301 E, 13.12.2007, p. 56.
([5]) JO C 295 E, 4.12.2009, p. 35.
([6]) JO C 16 E, 22.1.2010, p. 21.

— având în vedere articolul 48 și articolul 119 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere raportul Comisiei pentru drepturile femeii și egalitatea de gen (A7-0004/2010),

A. întrucât egalitatea între femei și bărbați este un principiu fundamental al Uniunii Europene, recunoscut în Tratatul privind Uniunea Europeană și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, și întrucât, în pofida progreselor semnificative realizate în acest domeniu, mai există încă numeroase inegalități între femei și bărbați;

B. întrucât Uniunea Europeană traversează în prezent o criză economică, financiară și socială de mare amploare, cu consecințe deosebite asupra situației femeilor pe piața muncii;

C. întrucât maternitatea și paternitatea trebuie considerate drepturi fundamentale, esențiale pentru echilibrul social, și întrucât la nivelul Uniunii Europene există o directivă referitoare la concediul de maternitate ([1]) și o alta referitoare la concediul parental ([2]), dar nu există până în momentul de față o legislație în materie de concediu de paternitate;

D. întrucât, ținând seama de segregarea profesională și sectorială și în conformitate cu datele disponibile, în general, bărbații au fost mai afectați decât femeile la începutul crizei, dar situația diferă în anumite țări și în anumite sectoare, mai ales în industriile tradiționale, unde predomină forța de muncă feminină și unde se înregistrează numeroase închideri de întreprinderi și delocalizări de întreprinderi multinaționale; 31,1 % dintre salariate muncesc cu normă parțială, față de 7,9 % dintre salariați; întrucât femeile sunt majoritare în anumite servicii publice și potrivit statelor membre, ajung să reprezinte până la două treimi dintre persoanele active în sectoarele educației, sănătății și asistenței sociale; întrucât criza riscă să afecteze în special femeile, în cazul unor restricții bugetare, în aceste sectoare;

E. întrucât femeile sunt, în mod tradițional, mai amenințate de sărăcie și de un nivel redus al pensiilor, în special mamele izolate și femeile cu vârsta de peste 65 de ani; întrucât acestea din urmă primesc adesea pensii care se situează la limita subzistenței, din diverse motive, precum încetarea sau întreruperea activității lor profesionale pentru a se consacra obligațiilor familiale sau faptul că au lucrat în întreprinderea partenerului de viață, în special în sectoarele comerțului și agriculturii, fără a fi remunerate sau afiliate la sistemul de asigurări sociale, și întrucât majoritatea politicilor vizează ajutarea familiilor cu copii, în ciuda faptului că 35 % dintre cămine sunt compuse dintr-o singură persoană, care, în cele mai multe cazuri, este o femeie;

F. întrucât rata ocupării forței de muncă în rândul femeilor se ridică, în medie, la 59,1 % cu decalaje importante (de la 37,4 % la 74,3 %) și întrucât creșterea constantă începând cu anul 2000 nu a determinat o îmbunătățire a condițiilor de muncă ale femeilor, iar acestea sunt în continuare victime ale unei segregări profesionale și sectoriale;

G. întrucât întreprinderile din economia socială reprezintă un exemplu de succes în ceea ce privește potențialul de ocupare a forței de muncă feminine, îmbunătățesc statutul social al femeilor, le dezvoltă independența financiară și le permit să-și concilieze mai eficient viața profesională cu cea familială, în special datorită serviciilor de îngrijire destinate copiilor, persoanelor în vârstă și celor cu handicap pe care le propun acestea;

H. întrucât, din 2000 până în prezent, diferența medie de remunerare între femei și bărbați stagnează la un nivel important (între 14 % și 17,4 %), în ciuda numeroaselor măsuri adoptate de Comisie și a angajamentelor asumate de statele membre;

I. întrucât articolul 157 din TFUE stipulează că „fiecare stat membru asigură aplicarea principiului egalității de remunerare între lucrătorii de sex masculin și cei de sex feminin, pentru aceeași muncă sau pentru o muncă de aceeași valoare”, iar acest principiu a fost confirmat de jurisprudența constantă a Curții de Justiție a Uniunii Europene;

([1]) Directiva Consiliului 92/85/CEE din 19 octombrie 1992 privind introducerea de măsuri pentru promovarea îmbunătățirii securității și sănătății la locul de muncă în cazul lucrătoarelor gravide, care au născut de curând sau care alăptează (JO L 348, 28.11.1992, p. 1).

([2]) Directiva 96/34/CE a Consiliului din 3 iunie 1996 privind acordul-cadru referitor la concediul pentru creșterea copilului încheiat de UNICE, CEEP și CES (JO L 145, 19.6.1996, p. 4).

Miercuri, 10 februarie 2010

J. întrucât în rezoluția sa din 18 noiembrie 2008, menționată mai sus, Comisiei i se solicită să îi prezinte o propunere legislativă referitoare la revizuirea legislației în vigoare privind aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei, înainte de 31 decembrie 2009;

K. întrucât și bărbații au de suferit, chiar dacă într-o mai mică măsură, de pe urma segregării profesionale și sectoriale și a stereotipurilor sexiste;

L. întrucât împărțirea responsabilităților familiale și casnice între femei și bărbați, în special prin extinderea utilizării concediului parental și de paternitate, este o condiție indispensabilă pentru promovarea și obținerea egalității între femei și bărbați, și întrucât regretă faptul că acordul-cadru al partenerilor sociali privind concediul parental (iulie 2009) nu tratează problema concediului plătit, care ar avea un impact decisiv asupra numărului de bărbați ce ar opta pentru el, precum și asupra împărțirii egale a responsabilităților profesionale și familiale între femei și bărbați;

M. întrucât accesul la serviciile de îngrijire a copiilor, a persoanelor în vârstă și a altor persoane dependente este esențial pentru asigurarea unei participări egale a femeilor și a bărbaților pe piața muncii, în educație și la cursurile de formare profesională;

N. întrucât în cadrul Consiliului European de la Barcelona din 15 și 16 martie 2002, statelor membre li s-a cerut să depună eforturi pentru a crea până în 2010 structuri de primire pentru cel puțin 90 % dintre copiii cu vârsta între trei ani și vârsta de școlarizare obligatorie și pentru cel puțin 33 % dintre copiii cu vârsta sub trei ani, însă mai mult de jumătate dintre acestea sunt încă departe de a atinge aceste obiective;

O. întrucât femeile au obținut 58,9 % dintre diplomele universitare acordate în 2008 în Uniune, iar femeile sunt majoritare în studiile de comerț, gestiune și drept, însă rămân minoritare atât în posturile care implică responsabilități din întreprinderi, din administrație și din cadrul organelor politice; întrucât numărul femeilor licențiate în informatică, inginerie și fizică este redus, acest lucru având drept consecință o reprezentare scăzută a femeilor în sectorul privat, determinant pentru relansarea economică; întrucât diferența de remunerare între femei și bărbați în sectorul informatic a avut mai degrabă tendința de a se accentua în timp;

P. întrucât proporția deputatelor în Parlamentul European a crescut de la 32,1 %, în cursul legislaturii 2004-2009, la 35 % în urma alegerilor europene din 7 iunie 2009, în timp ce proporția președintelor de comisii parlamentare a crescut de la 25 % la 41 %, iar proporția vicepreședintelor Parlamentului European a crescut de la 28,5 % la 42,8 %, dar numărul chestorilor de sex feminin a scăzut de la 3 la 2;

Q. întrucât situația anumitor grupuri de femei, care se confruntă adesea cu dificultăți și riscuri combinate, precum și cu o dublă discriminare – în special femeile cu handicap, femeile care au persoane în îngrijire, femeile în vârstă, femeile care aparțin minorităților și imigrantele – pare să se deterioreze;

R. întrucât femeile migrante sunt supuse unei duble discriminări pe piața muncii, din cauza sexului și a statutului lor de migrante; ținând seama de faptul că o migrantă înalt calificată din cinci ocupă un post sub calificarea sa, precum și de vulnerabilitatea deosebită a femeilor migrante care lucrează în sectoarele domestice, hotelier și al alimentației publice, precum și în agricultură;

S. întrucât atât în rândul bărbaților, cât și al femeilor, rata de ocupare a forței de muncă este mai mică în zonele rurale și, în plus, numeroase femei nu sunt niciodată active pe piața oficială a muncii, ele nefiind astfel nici înregistrate ca persoane aflate în căutarea unui loc de muncă, nici luate în evidența statisticilor referitoare la șomaj, ceea ce determină probleme financiare și juridice specifice în ceea ce privește accesul la concediul de maternitate și de boală, dobândirea drepturilor la pensie și de acces la securitatea socială, precum și probleme în caz de divorț; întrucât zonele rurale sunt grav afectate de lipsa de oferte de angajare de calitate;

T. întrucât femeile aparținând minorităților, în special femeile de etnie romă, sunt supuse în mod regulat unor multiple forme de discriminare din motive de rasă și sex; întrucât organismele naționale responsabile cu problemele legate de egalitate ar trebui să combată în mod adecvat discriminarea multiplă sau combinată;

U. întrucât traficul de ființe umane este o formă modernă de sclavie, iar majoritatea victimelor acestui tip de trafic sunt în continuare femeile și fetele;

V. întrucât în rezoluția menționată anterior din 3 septembrie 2008 statele membre sunt invitate să ratifice fără întârziere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane, cel mai puternic instrument juridic european de luptă împotriva acestui fenomen, care constituie o infracțiune și o încălcare a drepturilor omului și care aduce atingere demnității și integrității ființei umane; întrucât, până în prezent, doar 16 state membre ale Uniunii au ratificat această Convenție;

W. întrucât violența împotriva femeilor, sub toate formele sale, reprezintă un obstacol major în calea egalității între femei și bărbați și constituie una dintre cele mai frecvente încălcări ale drepturilor omului, indiferent de diferențele geografice, economice, culturale sau sociale; întrucât aceasta reprezintă o problemă critică în Uniune, unde aproximativ 20 % - 25 % dintre femei, în cursul vieții lor de adult, sunt supuse violențelor fizice, iar peste 10 % sunt victime ale violențelor sexuale; întrucât Președinția spaniolă a Consiliului a făcut din combaterea violenței împotriva femeilor una dintre prioritățile sale;

X. întrucât prin sănătate sexuală și reproductivă se înțelege o stare generală de bine a ființei umane, atât fizică, cât și mentală și socială, pentru tot ceea ce însemnă aparat genital, funcțiile sale și funcționarea sa, și nu doar absența bolilor sau a infirmităților, și întrucât recunoașterea autonomiei fizice și sexuale depline a femeilor reprezintă o condiție sine qua non pentru orice politică reușită în materie de drepturi la sănătatea sexuală și reproductivă, precum și pentru politicile de combatere a violenței împotriva femeilor;

Y. întrucât Institutul European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați a fost creat oficial în 2006 și ar fi trebuit, în mod normal, să își înceapă activitatea cel târziu la 19 ianuarie 2008, însă institutul nu este încă în întregime funcțional;

Z. întrucât Strategia de la Lisabona a urmărit să integreze pe piața muncii 60 % dintre femeile cu capacitate de muncă, în timp ce eforturile legate de provocarea demografică încearcă să promoveze îmbunătățirea ratei natalității pentru a răspunde cerințelor viitorului; întrucât egalitatea între femei și bărbați și echilibrul între viața profesională și cea privată rămân în centrul dezbaterii privind mutațiile demografice,

1. felicită Comisia pentru că a insistat, în raportul său menționat anterior privind egalitatea între femei și bărbați – 2009, asupra importanței consolidării politicilor de egalitate între sexe, într-un context economic în plină schimbare, dar subliniază că este nevoie de mai multe acțiuni concrete și de politici noi;

2. regretă faptul că proiectele de relansare economică se concentrează în principal asupra locurilor de muncă ocupate în majoritate de bărbați; subliniază că sprijinirea viitorului ocupării forței de muncă în rândul bărbaților, mai degrabă decât în rândul femeilor, sporește inegalitatea între sexe, în loc să contribuie la reducerea acesteia; insistă asupra necesității de a integra politicile privind egalitatea între femei și bărbați în planurile de relansare europene, naționale și internaționale care vizează combaterea crizei;

3. îndeamnă Consiliul, Comisia și statele membre să apere drepturile sociale și să garanteze că criza economică și financiară nu va determina restricții în ceea ce privește prestațiile și serviciile sociale, mai ales în ceea ce privește îngrijirea copiilor și a persoanelor în vârstă; subliniază că politicile în materie de îngrijire și furnizarea de servicii de îngrijire sunt legate în mod intrinsec de realizarea egalității între femei și bărbați;

4. observă că criza economică, socială și financiară poate reprezenta o oportunitate pentru a face din Uniune o economie mai productivă și mai inovatoare, precum și o societate care să țină seama într-o mai mare măsură de egalitatea între femei și bărbați, dacă s-ar adopta politici și măsuri adecvate;

5. solicită Comisiei să furnizeze statistici precise privind impactul crizei asupra femeilor și bărbaților, ținând seama de rata șomajului, de evoluția locurilor de muncă cu fracțiune de normă și a contractelor pe durată determinată și nedeterminată, precum și de consecințele politicilor de combatere a crizei asupra serviciilor publice;

6. subliniază că este indispensabil ca statele membre și Comisia să valorizeze, să susțină și să consolideze rolul femeilor în economia socială, având în vedere rata ridicată a ocupării forței de muncă feminine în acest sector, precum și importanța serviciilor pe care le oferă pentru a promova concilierea vieții profesionale cu viața privată;

7. solicită statelor membre care vor trebui să pună în aplicare o politică de restricționare bugetară să evite, ca femeile să fie afectate în mod disproporționat, și solicită Comisiei și statelor membre să elaboreze politici de relansare care să țină seama de nevoile și situațiile specifice ale femeilor și ale bărbaților, în special prin intermediul unor politici de abordare integrată a egalității între bărbați și femei („gender mainstreaming") și de analiză bugetară în funcție de gen și egalitatea bărbați-femei („gender budgeting");

8. regretă faptul că, în forma actuală a Strategiei de la Lisabona, dimensiunea egalității între bărbați și femei este aproape inexistentă și invită Consiliul și Comisia să introducă un capitol dedicat acestei dimensiuni în viitoarea strategie post-Lisabona, „Strategia UE 2020";

9. invită organismele naționale care se ocupă de egalitate să introducă abordări integrate în vederea îmbunătățirii reacției la cazurile de discriminare multiplă și a rezolvării acestora; insistă, în plus, ca organismele naționale care se ocupă de egalitate să organizeze cursuri de formare pentru judecători, juriști și personal pentru ca aceștia să poată identifica, preveni și răspunde la discriminările multiple;

10. salută faptul că obiectivul definit în cadrul Consiliului European de la Lisabona din 23 și 24 martie 2000, care constă într-o rată de ocupare a forței de muncă în rândul femeilor de 60 % până în 2010, va fi atins în curând; subliniază cu toate acestea că, din nefericire, o parte importantă a acestor locuri de muncă sunt precare și plătite necorespunzător; regretă, de asemenea, disparitățile importante dintre statele membre, această rată variind de la 37,4 % la 74,3 %; solicită, prin urmare, statelor membre să adopte măsurile necesare pentru a pune în aplicare în mod efectiv Directiva 2006/54/CE;

11. invită Comisia și statele membre să acorde atenția necesară situației partenerilor de viață care participă la activitățile din domeniul artizanatului, comerțului, agriculturii, pescuitului și la întreprinderi familiale de mici dimensiuni, din perspectiva egalității de gen, dar luând în considerare în același timp faptul că femeile sunt într-o situație mai vulnerabilă decât bărbații; invită statele membre să dezvolte modelul juridic al comunității de bunuri, pentru a asigura recunoașterea deplină a drepturilor femeilor în sectorul agricol, protejarea corespunzătoare în domeniul securității sociale și recunoașterea muncii acestora;

12. invită Consiliul, Comisia și statele membre să întreprindă măsuri și acțiuni afirmative în vederea integrării femeilor în proiecte și programe de transformare ecologică, de exemplu în sectorul energiilor regenerabile, precum și în știință și în sectoare de înaltă tehnologie;

13. încurajează statele membre să promoveze programe de dezvoltare a spiritului antreprenorial în rândul femeilor în sectorul industrial și să ofere femeilor care înființează întreprinderi sprijin financiar, structuri de consiliere profesională și o formare corespunzătoare;

14. subliniază că venitul și munca remunerată a femeilor constituie în continuare elemente -cheie pentru autonomia lor economică și pentru un grad mai mare de egalitate între femei și bărbați în întreaga societate; subliniază că, mai ales în condițiile unei societăți în curs de îmbătrânire, este nevoie atât de bărbați, cât și de femei pentru a preveni o criză a forței de muncă;

15. constată că femeile sunt supuse unui risc mai mare de sărăcie, deoarece diferența medie de remunerare între femei și bărbați persistă la un nivel ridicat, iar între statele membre și între diferitele sectoare se mențin numeroase divergențe; solicită insistent, prin urmare, statelor membre să pună în aplicare Directiva 2006/54/CE și să promoveze în special principiul „egalității de remunerare pentru aceeași muncă" sau cel al „muncii de valoare egală";

16. consideră că este necesar să se ia, de asemenea, măsuri menite să reducă inegalitățile dintre femei și bărbați în domeniul pensiilor, deoarece femeile își asumă și în ziua de azi o parte esențială a responsabilităților familiale, fapt ce conduce la discontinuități pe planul carierei și, în termeni mai generali, la o implicare profesională mai redusă decât a bărbaților;

17. regretă faptul că, în urma rezoluției Parlamentului din 18 noiembrie 2008 menționată mai sus, Comisia nu a prezentat încă o propunere legislativă privind revizuirea legislației în vigoare referitoare la aplicarea principiului egalității de remunerare între bărbați și femei; invită deci Comisia să prezinte cât mai curând o astfel de propunere legislativă;

18. sprijină Comisia în acțiunile sale legate de încălcarea dreptului comunitar în ceea ce privește transpunerea directivelor în vigoare; consideră că statele membre care nu au întreprins încă acest demers trebuie să transpună cât mai curând posibil în dreptul lor național directivele privind egalitatea între femei și bărbați și, în special, să se asigure că acestea sunt aplicate corect;

19. solicită Comisiei și statelor membre să lanseze campanii de sensibilizare în școli, la locurile de muncă și în mass-media pentru a promova diversificarea opțiunilor profesionale, în special a celor aflate la dispoziția fetelor și pentru a combate stereotipurile sexiste care persistă, precum și imaginile degradante, în special campanii care să promoveze rolul bărbaților în împărțirea egală a responsabilităților familiale și în concilierea vieții profesionale și a vieții private;

20. invită statele membre să recunoască întreprinderile care iau măsuri în vederea promovării egalității între femei și bărbați și care să faciliteze echilibrul între viața profesională și cea privată, cu scopul de a stimula difuzarea de bune practici în acest domeniu;

21. insistă asupra importanței structurilor de primire pentru copiii de vârstă preșcolară, a serviciilor de îngrijire a copiilor și a celor de asistență pentru persoanele în vârstă și pentru alte persoane dependente pentru o mai bună conciliere a vieții profesionale și a vieții private; aprobă demersul Comisiei de elaborare a unor statistici comparabile, disponibile în timp util și de calitate și de propunere a unor recomandări specifice pentru fiecare stat membru; invită statele membre să depună toate eforturile pentru a atinge obiectivele Consiliului European de la Barcelona menționate mai sus, referitoare la structurile de primire pentru copiii de vârstă preșcolară;

22. subliniază importanța anumitor acțiuni întreprinse de Comisie, în special propunerea de revizuire a Directivei 92/85/CEE privind concediul de maternitate și a Directivei 86/613/CEE privind lucrătorii care desfășoară activități independente și soții/soțiile care îi ajută în întreprinderile familiale; consideră totuși că propunerea Comisiei de revizuire a Directivei 92/85/CEE nu este suficient de ambițioasă în ceea ce privește promovarea concilierii vieții profesionale cu viața familială și privată în cazul bărbaților și al femeilor;

23. subliniază necesitatea de a aborda chestiunea concediului de paternitate și solicită Comisiei să sprijine orice demers care vizează introducerea unui concediu de paternitate la nivel european; consideră că concediul de maternitate trebuie asociat concediului de paternitate pentru a proteja mai bine femeile pe piața muncii și a combate astfel stereotipurile care există în societate în ceea ce privește folosirea acestui concediu;

24. solicită statelor membre și partenerilor sociali să favorizeze o prezență mai echilibrată a femeilor și a bărbaților în posturi care implică responsabilități în mediul de afaceri, al administrației sau în cel politic și solicită, așadar, fixarea unor obiective obligatorii care să asigure reprezentarea egală a femeilor și a bărbaților; subliniază, în acest sens, efectele pozitive ale folosirii cotelor electorale pentru reprezentarea femeilor;

25. salută decizia guvernului norvegian de a crește la 40 % numărul femeilor din consiliile de administrație ale companiilor private sau publice; invită Comisia și statele membre să considere inițiativa norvegiană drept un exemplu pozitiv și să ia măsuri similare;

26. invită statele membre să lanseze campanii care să promoveze în rândul absolventelor de liceu alegerea unei cariere în domenii inginerești, pentru a crește proporția femeilor care optează pentru profesii tehnice tradițional masculine;

27. salută creșterea importantă a numărului de președinte ale comisiilor parlamentare și a numărului de vicepreședinte ale Parlamentului European, precum și creșterea, fără îndoială mai puțin importantă, dar reală, a numărului de deputate în Parlamentul European în urma alegerilor europene din iunie 2009;

28. consideră în acest sens că proporția femeilor care ocupă poziția de comisar desemnat (33 % din numărul total de comisari), atinsă cu mari dificultăți, reprezintă minimul acceptabil; este de părere că în componența Comisiei ar trebui să se reflecte mai bine diversitatea populației europene, inclusiv din perspectiva genului; invită statele membre ca la următoarele nominalizări să propună doi candidați, un bărbat și o femeie, astfel încât să se poată ajunge la o componență mai reprezentativă a Comisiei;

29. solicită statelor membre să-și examineze cu atenție politicile în materie de migrație pentru a exploata mai bine competențele femeilor migrante înalt calificate și să asigure prestații de securitate socială lucrătoarelor din sectoarele domestice și din alte sectoare în care aceste prestații sunt deficiente, în scopul de a favoriza integrarea femeilor migrante, asigurându-le, de asemenea, acces la educație, în special la formare profesională și la învățarea limbii țării-gazdă;

30. solicită Comisiei și statelor membre să acorde prioritate și o atenție specială categoriilor de femei cele mai vulnerabile: femeile cu handicap, femeile care au pe cineva în îngrijire, femeile în vârstă, cele care aparțin minorităților și imigrantele, precum și femeile aflate în detenție, și să adopte măsuri specifice care să răspundă nevoilor acestora;

31. invită Comisia și statele membre să adopte și să pună în aplicare măsurile necesare pentru a ajuta femeile cu handicap să progreseze în domeniile vieții sociale, profesionale, culturale și politice în care continuă să nu fie reprezentate corespunzător;

32. solicită insistent Republicii Cehe, Germaniei, Estoniei, Irlandei, Greciei, Italiei, Lituaniei, Ungariei, Țărilor de Jos, Finlandei și Suediei să ratifice fără întârziere Convenția Consiliului Europei privind lupta împotriva traficului de ființe umane;

33. reamintește că violența împotriva femeilor rămâne în continuare o problemă majoră, care trebuie eradicată prin toate mijloacele la nivel comunitar și național, și solicită din nou Comisiei să instituie, în următorii cinci ani, un an european de luptă împotriva violenței la adresa femeilor; felicită Președinția spaniolă a Consiliului pentru că a făcut din lupta împotriva violenței la adresa femeilor o prioritate și invită președințiile viitoare să adopte aceeași politică;

34. sprijină propunerile Președinției spaniole de a înființa o linie telefonică de asistență dedicată victimelor, comună pentru întreaga Uniune Europeană;

35. insistă asupra importanței combaterii violenței împotriva femeilor în vederea realizării egalității între bărbați și femei; invită Comisia să inițieze elaborarea unei propuneri de directivă globală privind prevenirea și combaterea tuturor formelor de violență împotriva femeilor, în special a traficului de femei;

36. insistă asupra faptului că femeile trebuie să dețină controlul asupra drepturilor lor sexuale și reproductive, în special printr-un acces facil la contracepție și la avort; subliniază că femeile trebuie să aibă acces gratuit la consultații în vederea avortului; sprijină prin urmare, ca și în rezoluția sa din 3 septembrie 2008 menționată mai sus, măsurile și acțiunile care vizează îmbunătățirea accesului femeilor la serviciile de sănătate sexuală și reproductivă și creșterea gradului de informare al acestora cu privire la drepturile lor și la serviciile disponibile; invită statele membre și Comisia să pună în aplicare măsuri și acțiuni pentru sensibilizarea bărbaților cu privire la responsabilitățile lor în ceea ce privește chestiunile sexuale și reproductive;

37. ia act de faptul că procesul de creare a Institutului European pentru Egalitatea de Șanse între Femei și Bărbați este încă în curs de desfășurare și așteaptă ca acesta să fie pe deplin operațional în cel mai scurt termen posibil;

38. invită Comisia Europeană să-și continue noua strategie intitulată „Dincolo de PIB” și să integreze în activitățile sale strategii capabile să determine contribuția adusă la PIB-ul statelor membre de activitățile femeilor și bărbaților din domeniul solidarității între generații;

39. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și guvernelor statelor membre.